

REGO

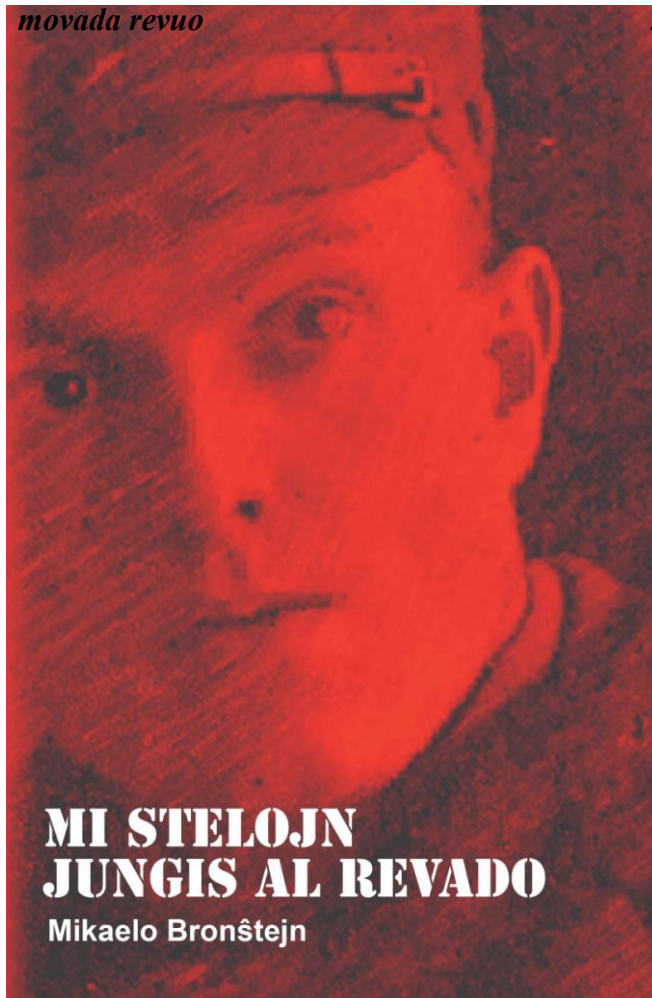

RUSIA ESPERANTO-GAZETO

movada revuo

Nº 2 (93) aprilo 2016

**MI STELOJN
JUNGIS AL REVADO**

Mikaelo Bronŝtejn

en la numero:

**60 jaroj de E-
agado en
Krasnodar**

**la fenomeno de
akuzativo en
Esperanto kaj Ido**

**impresoj de Anna
Striganova pri la
nova romano de
Mikaelo Bronŝtejn**

**versaj impresetoj
pri Koreio**

**novaj tradukoj de
Ludmila Novikova
el Anna Aĥmatova
kaj Konstantin
Gusev**

**novaj versaĵoj de
Klara Ilutoviĉ**

**“Bulteno de REU”,
novaĵoj kaj multo
alia**

jubilea torto por Viktoro Aroloviĉ

enhavo

- 01 *Duonjarcento en Esperantujo (V.Aroloviĉ, daŭrigo)*
- 20 *60 jaroj de E-agado en Krasnodar (A.Ivasenko)*
- 22 *La fenomeno de akuzativo en Esperanto kaj Ido (A.Seliŝĉev)*
- 27 *Lingva festivalo en Ijevsk (R.Mitin, I.Gonĉarova)*
- 29 *(BdR) Festivala printempo (I.Gonĉarova)*
- 31 *(BdR) Kvina Internacia KER-sesio (S.Smetanina)*
- 31 *(BdR) V.Aroloviĉ – 70-jara!*
- 35 *(BdR) Pri Semjon Vajnblat (L.Novikova)*
- 36 *(BdR) 75-jariĝo de Gennadij Ŝilo*
- 39 *(BdR) In memoriam – Valentina Lisijenkova, Larisa Denisova*
- 40 *(BdR) Nova informletero pri KET*
- 41 *Kelkaj impresoj pri la romano “Mi stelojn jungis al revado” (A.Striganova)*
- 47 *Nova disko de “Kajto”*
- 48 *Dek du impresetoj pri Koreio (M.Bronŝtejn)*
- 54 *Versaĵoj de Anna Aĥmatova en tradukoj de Ludmila Novikova*
- 56 *Versaĵoj de Konstantin Gusev en tradukoj de Ludmila Novikova*
- 63 *Novaj versaĵoj de Klara Ilutoviĉ*

REGo

(Rusia Esperanto-Gazeto)

*№ 2 (93) aprilo 2016
aperadas ekde 2000*

redaktas **Georgij Kokolija**
kunredaktas **Viktor Aroloviĉ**
kunlaboras **Maksim Griŝin**

poŝta adreso: Pjatinckoje ŝosse 45 – 105
125310 Moskvo, Rusio
retadreso: gazeto@mail.ru

abontarifoj por 2016:

*por loĝantoj de Rusio kaj aliaj landoj
de KŜŜ – 700 rubloj, sendandaj al:*
Коколия Георгий Владимирович
Пятницкое шоссе 45 – 105
125310 Москва

aŭ pagendaj al: 410011382499386
en la pagsistemo “Яндекс.Деньги”

*por loĝantoj de aliaj landoj – 25 eŭroj
pagendaj al la konto **kklg-r** ĉe UEA
elektronika abono – 350 rub. (10 eŭr.)*

Freŝas vento en Iksan,
sed ne fortas,
ekon de l' penetra son'
ĝi alportas.

Fortan baton sekvas bat',
la sonoro
fluas laŭ montara pad'
al la foro.

La sonoro de Samdong –
por momento
ĉiu haltas ĉe la son'
en silento.

Korojn ligas la sonor'
super ĉio.
Silentigas la sonor' –
tradicio.

Mi, laika hazardul',
ekmeditas,
tra la densa pens-nebul'
vojon vidas.

Ja ne rektas vojlini',
serpentumas,
sed la sono super mi
kvazaŭ lumas.

Facilĝas mia spir'
postmedite,
rapidiĝas mia ir',
kaj subite
haste mi la vagabond'
sonojn ligas –
la sonoro de Samdong
min kantigas.

* * *

Mi jam scipovas bastonetojn manipuli,
sed la amikon mi rigardas kaŝe: ĉu li
ridetas nun pri mia manĝa senlerteco,
se en teleron reen falas tiu peco,
kiun mi lerte levis preskaŭ ĝis la buŝo.

La barbo kaŝas mian honton pro la fuŝo,
kaj ne ridetas la amiko tre ĝentila,
l' dikfingron levas li aprobe, kiam mi la
peceton saman tute lerte enbuŝigas.
Mi ĝojas: eĉ manĝado nun nin ligas.

* * *

Ĉu ĝi estas vera kimĉio?
Spicita – ho, ve ! – pli ol ĉio!
Mi sentas enbuŝe falĉilon,
se maĉas mi pecon kimĉian!
L' amikoj-koreoj ja ĉiuj
kontentas pri lezoj kimĉiaj,
sed mia palato racie
reziĝas suferi kimĉie.

* * *

La milda percepto de Koreio
nestiĝas en mi tra la prismo
de l' kora pacamo de la eklezio –
de ŭonbulismo.

Nenien baptita, neniam preĝinta,

mi tamen ŝategus kompreni
eĉ malgraŭ nekredo enradikiĝinta,
kio okazus, se ni
forigu venenojn, certigu bonfarojn,
kaj Budhon eksekvu senlace, –
ĉu vidos ni la horizontojn pli

klarajn por ĉion akcepti pace?

Vivanta en mezo de l' monda frenezo,
en la sangavida socio,
mi dubas. Kaj dub' mia estas herezo,
malkoincido.

Sed mi, la profano, nun kaptas
en ĉio,

kun peno kaj ŝvit' tradukante,
la ĉarman animon de Koreio,
kiu resonas enkante.

* * *

Busan. Grandega havenurbo.
La sun' brilegas januara.
Tordetas en tumult' bazara
animon mian la perturbo.
Laŭ la senfinaj vendostratoj
paŝante kun impet' scivola
en la amaso onda, bola,
mi ja plenplenas je kompatoj –
al la sardinoj, umbroj, skombroj,
haringoj, salmoj kaj sardeloj,
loligoj, algoj, konkoj nombraj
kun nekonataj nomoj belaj.

Ja nek fiŝisto, nek vendisto
suferas pro l' rimors' – eĉ febla!
Estas profita, ĉar manĝebla
ĉiu estaĵo en la listo.
Do, senigita je kuraĝo,
kun tristo, pento kaj amaro
mi spiras, kvazaŭ marestaĵo, –
anhele en la fiŝbazaro.

Kirliĝas ambiguaj sentoj
en mia kor', en la stomako...
La kor' aklamas al atako,
por la liber' de l' maraj gentoj!
Sed la stomak' por pli racia
pripenso paca min admonas,
kaj kontraŭ kompatemo mia
ĝi fortajn argumentojn donas.

Ĉu vere estas ĝi barbara,
l' aspiro frandi delikatajn,
perfektagustajn, adoratajn
karnaĵojn el profundo mara?
Mi l' kapon turnas dekstren, liven
al tiu bunta karno-svarmo,
avide glutas la salivon
kaj cedas – kun kompata larmo.

La koro ĉiujn plu kompatas,
sed la stomako jam malsatas!

* * *

Granda ruĝa poŝtkesto
ĉe la bord' Pacifika
ĉu por mia konfes'? Do
agu l' poŝto helika.
Diru mia letero
nur al vi en Eŭropo,
ke dorlotas vetero,
ke ne tristas mi tro, po
tri supetoj bolegaj
ĉiutage frandante,
ke, post miaj prelegoj,
aplaŭdante, laŭdante,
kortuŝitaj koreoj

en etoso unika
min inspiras al kreoj
por la rondo amika,
ke belegas la lando,
admirindas naturo,
ke al ĉiu demando
pri l' nacia kulturo
la koreoj respondas
kun afabla fiero,
ke la akvo plu ondas
kaj plu firmas la tero,
ke tuŝante l' ondaron,
ŝaŭmon de l' oceano,

kvazaŭ vin, mian karan,
mi tuŝetas per mano,
ke ĉi-ĉion, fluganta

per arĝenta avi',
certe diros mi antaŭ
la letero al vi.

* * *

Ĉu ĝi estas tipa
amuzaj' korea –
kanto-ekzercado
la karaokea?
En mallumo venas
ni en la salonon.
Sen kuraĝo prenas
mi la mikrofonon.
El laŭparoliloj
melodi' eksonas.
Mi karaokeas,
mi la voĉon spronas,
mi en mikrofonan
kapon de serpento
provas meti iom
da sincera sento.

Ho, la voĉo laŭtas,
sed malemocias!
Kaŭzon de la kazo
mi ne tuj konscias.
Eble, pro muzika
akompano peza
ankaŭ voĉo mia
iĝas jam sinteza...
Uf... jen fin' de l' kanto,
la muziko haltas,
kaj poentoj miaj,
certe, ne tro altas.
Tamen – travivaĵo...
Per la voĉo trema
mi singulte dankas
al amiko Nema.

* * *

Ho jes, hodiaŭ mi prelegas en Seulo
por la esperantista rondo simpatia.
Raŭkete sonas parolado arda mia –
jen malkomforta nervoziĝo senebria –
kvazaŭ hazarde mian gorĝon trafus kulo.

Ho jes, hodiaŭ mi prelegas en Seulo
por aŭskultantoj miaj, preskaŭ nekonataj.
Kaj ekvilibron trovas miaj kruroj vataj
kun peno. Kaj paroloj miaj ne tro glataj
kun peno lasas fridan langon de l' timulo.

Ho jes, hodiaŭ mi prelegas en Seulo,
trankvilon prenas en vizaĝoj atentemaj,
en vigla fluo de l' demandoj diverstemaj,
kaj la parolo venas pace, sen ekstretoj,
kaj la aplaŭdoj ardas – estas la stimulo
por la kantad' elana, por anima brulo –
Ho jes, hodiaŭ mi prelegas en Seulo !

* * *

Surmonte nebuleto ripozas,
La suno, protektanta ĝin, krozas
en bluo de l' ĉiela angulo,
en alto super vintra Seulo.

Promene paŝas mi kun amiko
inter ĝardenoj, stratoj kaj placoj,
inter moderno kaj ekzotiko
al aro de la reĝaj palacoj.

Laŭ mi la sencon iom kontraŭas,
ke ilin nun domegoj ĉirkaŭas.
Inokulita en la moderno
de la epok' pasinta la kerno
aspektas kiel rara juvelo
per kadro senigita je belo.

Sed tamen – pitoreska peceto
de la reĝland' vivinta en gloro,
de l' inta reĝa viv' multifaceto,
pri l' pompa reg' edifa memoro.

Mi gapas al specifaj tegmentoj,
al reĝaj aĵoj, apartamentoj,
al buntaj vestoj de l' sentineloj...
Mi gapas. Unu el miaj celoj –
ne la plej grava – estas promeno
en tiu ĉi turista edeno.

Kaj bedaŭretas mi seninsulte,
ke mi Seulon spektis ne multe.
Do, se fortun' bonvolos min beni
mi senhezite strebos reveni.

Al Taesok

Amiko mia,
akompananto,
mirindas ĉio
en Koreio
por mi, en vanto
partoprenanto
de l' historio.

Amiko mia,
en januaro
ĉeesto via
dum koreia
vojaĝ' de l' maro
al plia maro –
bonŝanco mia.

Do vian mankon
dum tagoj belaj
ne imagante,
mi, plu revante,
nun al vi diru
Poeme, kante
Sinceran dankon!

Januaro 2015